

ПАМ'ЯТІ ВІКТОРА ПЕТРОВИЧА МИРНОГО

Мирний Віктор Петрович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки, завідувач кафедри педагогіки, проректор із навчальної роботи Полтавського державного педагогічного інституту імені В. Г. Короленка.

Віктор Петрович був яскравою особистістю, цікавою людиною, дотепним колегою, який заслуговує на довгу і вдячну пам'ять.

Народився Віктор Петрович 10 липня 1927 р. в с. Гетьманівці Шевченківського району Харківської області в сім'ї селян-середняків. Закінчивши у 1941 р. сім класів середньої школи № 94 м. Харкова, він опиняється на тимчасово окупованій території у Харкові по 1943 р. У березні 1943 р. разом із військами Радянської Армії залишив м. Харків і жив у с. Зорівці Шевченківського району Харківської області, де працював у радгоспі "Індустріальний". У червні 1943 р. вступив до Куп'янської фельдшерсько-акушерської школи. Після визволення Харкова продовжував навчання у Харківській фельдшерсько-акушерській школі, яку закінчив у 1944 р. У цьому ж році В. П. Мирний вступив до Київського державного університету, де навчався до 1947 р., а з 1947 по 1949 рр. навчається у Харківському державному університеті на історичному факультеті.

Закінчивши університет, Віктор Петрович починає педагогічну діяльність у с. Балаклії Харківської області. З 1950 по 1952 рр. навчається в аспірантурі Харківського педагогічного інституту ім. Г. С. Сковороди, працює учителем Лазірківської середньої школи Оржицького району Полтавської області.

У 1954 р. В. П. Мирного було переведено на посаду завідувача кабінетом історії Полтавського обласного інституту підвищення кваліфікації вчителів. З 1955 р. він працював інструктором відділу шкіл і вищих навчальних закладів Полтавського обласного комітету Компартії України, будучи на той період членом КПРС.

У 1961 р. Віктора Петровича Мирного було зараховано до аспірантури Київського державного університету. Після її закінчення він одержав призначення до Полтавського педінституту і працював на таких посадах: старший викладач кафедри педагогіки і психології, завідувач кафедри педагогіки, проректор з навчальної роботи інституту. Кандидатську дисертацію Віктор Петрович захистив у 1965 р. Звання доцента отримав у 1973 р.

Слід зауважити, що скупі біографічні факти не можуть передати життєвого напруження, радості досягнень, атмосфери творчої праці тощо. А саме ту потрібну атмосферу постійного пошуку, наполегливої праці умів створити наш колега Віктор Петрович Мирний. Завжди

цілеспрямований, зібраний, компетентний і вимогливий як керівник і людський колега, він міг знайти вихід із найскрутнішої ситуації. Було завжди помітно, що ця людина звикла до постійної праці, про що свідчить життєвий шлях Віктора Петровича. Таке ставлення до праці дозволило йому стати науковцем високого рівня. Щедро передаючи свій досвід молодим викладачам, Віктор Петрович завжди говорив бездоганною українською мовою. Його лекції були науковими, цікавими, високомайстерними. Студенти любили його за оптимістичний гумор у поєднанні із доречною вимогливістю, цінували прогресивність у поглядах.

Очолювана В. П. Мирним кафедра педагогіки брала участь у виконанні обсягу завдань по загальноінститутській науково-дослідній програмі "Учитель". Викладачі працювали над вивченням закономірностей формування професійно-педагогічних якостей особистості учителя у зв'язку із профвідбором, профпідготовкою і адаптацією. Розроблялися проблеми профорієнтації і відбору на педагогічну професію, удосконалення роботи базових навчальних закладів, пошуку шляхів удосконалення і підготовки учительських кадрів. Матеріали було гідно представлено на ВДНГ в Москві.

Я починала працювати асистентом кафедри педагогіки з 1983 р., коли Віктор Петрович працював завідувачем кафедри. Із вдячністю згадую, що жодного разу я не пішла на заняття без обов'язкової, ретельної, довготривалої професійної консультації.

Оскільки ми працювали на одному факультеті – історичному, то радилися, яким чином працювати з конкретними студентами з метою максимального результату. Таку якість, як толерантність Віктора Петровича, помічали і колеги, і студенти.

Громадська робота В. П. Мирного, систематичні виступи перед полтавцями, публікації у місцевій пресі на педагогічні теми знайшли високу оцінку громадськості. Довгий час він очолював обласне відділення Полтавського педагогічного товариства Української РСР і батьківський університет.

Людина із загостреним почуттям відповідальності і обов'язку, із дипломатичним складом розуму, Віктор Петрович був гарним сім'янином, батьком двох синів. Помер у 2015 р. Він залишається в нашій пам'яті гарною людиною, професіоналом, оптимістом.